

ES PEDRIS LLARG

Núm. 46
Desembre
1998

Revista Municipal d'Informació i Cultura

BEGUR/ESCLANYÀ

Inauguració del Casal de la Gent Gran "La Cooperativa" a càrrec de la Sra. Marta Ferrusola

Revista Municipal d'Informació i Cultura

Núm. 46
Desembre 1998

* * *

Edició:

Ajuntament de Begur

Redacció:

Arxiu Històric Municipal
Bonaventura Carreras, 11
17255 Begur
Telèfon: 972 62 43 05
E-mail: bibbegur@ddgi.es

Impressió:

Impremta Palé, SAL
Clavé, 35 - Palafrugell

Dipòsit legal:

Gi - 802 - 1987

* * *

Els conceptes i les opinions sostinguts en els articles signats que apareixen en **ES PEDRÍS LLARG** no representen necessàriament l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'**ES PEDRÍS LLARG** són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això suposi cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

Alcaldia

Arriba l'any 1999

Tornem a arribar a finals d'any. El temps passa de pressa i sembla que era ahir quan escrivia l'editorial del mes de desembre de l'any passat.

L'any vinent de nou se celebraran eleccions municipals i per tant a l'actual legislatura li queda només "el final de curs". Temps hi haurà per fer balanç a fons de la gestió municipal. Com a màxim responsable del Consistori em sento satisfet de com han anat -globalment- les coses, malgrat que el factor aprenentatge et fa ballar el cap i et demostra que no és el mateix veure i viure aquesta gestió des de dins que des de fora. En aquest sentit cal dir que a pesar del limitat marge de maniobra de què disposa l'Ajuntament per al seu finançament, s'ha pogut portar a terme gran part de l'ambiciós programa municipal, amb l'ajuda i col·laboració d'altres institucions. Amb optimisme, ja estem treballant per poder portar a terme durant la propera legislatura tot allò que ha quedat pendent. Hi ha molta feina per fer!

La remodelació del nucli, l'arranjament de l'edifici de l'Ajuntament, el de l'església, el Casal de la Gent gran "La Cooperativa", les milleres i noves instal·lacions a les platges, l'esforç en el tema de selecció de residus sòlids, etc. han estat fites importants, però vull fer especial atenció a un objectiu que vàrem fixar i que entenc que s'ha aconseguit: una convivència serena i democràtica, tot deixant enrere una situació de "divisió" entre els begurencs. En aquest tema l'economia municipal no hi tenia res a veure, la recepta utilitzada s'ha basat en aquests ingredients: diàleg, tracte igualitari per a tothom, atenció especial als temes humans o a situacions socials "delicades" i frenar als qui han volgut posar per davant dels interessos del poble els seus interessos particulars.

Bé, amb aquest panorama arribarem a les properes eleccions municipals, a una legislatura que ens acompanyarà al segle XXI.

Em tornaré a presentar com a candidat a l'alcaldia pel grup municipal de CiU, amb un programa de govern que estarà en la mateixa línia que l'actual, però definit des d'una nova perspectiva, la que dona l'experiència i l'aprenentatge ans esmentat, i basat en la il·lusió i en la col·laboració de la resta de l'equip, amb l'objectiu de millorar dia rere dia el nostre poble.

Penso que és bo i constructiu que es presentin altres opcions polítiques, que participem en l'opció democràtica amb responsabilitat, amb la finalitat que del 13 de juny de 1999 en surti un únic guanyador: "Begur".

Ara hem de pensar en els dies que s'acosten, en les entranyables festes nadalencques. Hem de pensar que gaudim d'una situació privilegiada, la nostra situació econòmica, en línies generals, és bona. Som un país i un poble solidari, i goso demanar-vos que, en aquests dies, penseu en aquells que per raons ben conegudes no tenen possibilitat de sentir la màgia del Nadal, i de forma lliure i d'acord amb les possibilitats personals col·laboreu amb les ONG que tant d'esforç realitzen per a solucionar aquestes situacions de desesperança i donar un raig de llum als més desfavorits. Són dies en què sovint les sensibilitats personals s'exterioritzen i, per tant, es presten a la col·laboració i a l'ajuda de tots aquells que pateixen.

A tots els begurencs, als qui s'estimen Begur, a aquells que d'alguna manera hi tenen una arrel, ... en nom meu i del Consistori de l'Ajuntament de Begur, us desitjo que passeu unes bones festes i que si l'any 1999 ha de ser diferent del 1998, que sigui en tot cas millor en tots els aspectes i s'aconsegueixin els objectius personals i les il·lusions de cadascú.

CARLES ARNAU i FERRER
L'alcalde

ATENCIÓ AL PÚBLIC DE L'ALCALDIA I REGIDORIES

Alcaldia: **Carles Arnau**
Governació/Comerç/Turisme
De dilluns a divendres, matins de 9 a 2

Regidoria d'Hisenda i Urbanisme
Joan Català
De dilluns a divendres, matins de 10 a 2
Dilluns tarda, de 6 a 8 (Esclanyà)

Regidoria d'Esports, Joventut i Festes
Francisco Vadillo
Dimarts tarda, de 6 a 2/4 de 8

Regidoria d'Obres, Serveis i Medi Ambient
Lluís Marquès
De dilluns a divendres, migdies d'1 a 2/4 de 3

Regidoria d'Ensenyament i Cultura
Mariancel·la Clavell
De dilluns a dijous, migdies de 12 a 2/4 de 2

Regidoria de Sanitat i Serveis Socials
Montserrat Corredor
Dimarts tarda, de 5 a 2/4 de 7
Dijous tarda, de 3 a 5 (Esclanyà)

Seguretat

POLICIA LOCAL 62 42 00
62 34 79

**MOSSOS
D'ESQUADRA** 088

Extracte d'acords

Ple 25/08/98

- El Sr. alcalde informa del conveni a signar amb Retevisión per tal d'oferir des del reemissor de la Font de la Salut la cobertura de TV privades en l'àmbit de Fornells-Aiguablava.

- S'acorda per unanimitat declarar vàlida la licitació i adjudicar definitivament la subhasta per a la venda de béns patrimonials municipals (parcel·la de Sant Ramon i casa del carrer Vera).

- S'aprova per unanimitat substituir l'actual nom del carrer "Corriol de les Escoles Velles" pel de "Carrer Frederic Sirés i Puig (músic, 1898-1971)".

Ple 29/09/98

- El Sr. alcalde informa de l'èxit de la campanya de visites guiades portades a terme durant l'estiu per part del

Patronat de Turisme i l'Àrea de Cultura.

- S'aprova per majoria suspendre de forma cautelar i pel termini d'un any l'atorgament de noves llicències de Bars i/o Bars-Musicals en àmbits predominantment residencials.

Ple 20/10/98

- S'acorda per unanimitat cedir la gestió del Casal de la Gent Gran a l'Associació de Gent Gran de Begur. La cessió es fa garantint el lliure accés a les instal·lacions del Casal a totes les persones majors de 60 anys i les seves respectives parelles empadronades a Begur.

El mateix acord nomena la Sra. Montserrat Corredor, regidora de Serveis Socials, responsable municipal del nou equipament.

Comissió de Govern 27/10/98

- S'acorda contractar l'empresa Enllumenats Costa Brava, SL per als treballs d'instal·lació de dos punts de llum al c/ Lluís Miró i la il·luminació de les noves escales entre el c/ Lluís Miró i Plaça Forgas.

Comissió de Govern 10/11/98

- S'aprova prorrogar per un any les llicències provisionals de les activitats extractives de les Pedreres Miramar i Cantera Nueva. La pròrroga es condiciona al compliment estricte de les mesures correctores i de restauració establertes en l'informe del Departament de Medi Ambient.

- S'acorda contractar els treballs de pavimentació i millores del carrer Sant Gaietà (1.533.250 ptes.).

Pressupostos Municipals per al 1999

El Ple de l'Ajuntament de Begur del dia 20 d'octubre va aprovar per majoria el Pressupost General de la Corporació per a l'any 1999.

PRESSUPOST EXERCICI 1999

Despeses

Capítol	Descripció	Import
1	Despeses de personal	225.778.477
2	Despeses en béns corrents i serveis	263.800.000
3	Despeses financeres	18.083.797
4	Transferències corrents	35.925.000
6	Inversions reals	68.953.882
7	Transferències de capital	0
8	Actius financers	0
9	Passius financers	46.540.875
TOTAL		659.082.031

Ingressos

Capítol	Descripció	Import
1	Impostos directes	335.500.000
2	Impostos indirectes	11.000.000
3	Taxes i altres ingressos	234.182.031
4	Transferències corrents	69.000.000
5	Ingressos patrimonials	1.900.000
6	Alienació d'inversions reals	7.500.000
7	Transferències de capital	0
8	Actius financers	0
9	Passius financers	0
TOTAL		659.082.031

Aquests pressupostos-99 es fonamenten en dos pilars, el continuista d'una banda i el de transició per una altra.

Són uns pressupostos continuistes pel fet que pretenen aprofundir en el control de la despesa mitjançant partides pressupostàries en tot l'àmbit de la despesa pública municipal.

Són de transició ja que l'any 1999 és un any d'eleccions municipals, i per tant noves candidatures i nous programes

han de presentar les respectives propostes per tal d'avançar amb el suport de la majoria de la població envers la millora continuada de la qualitat de vida de tots els begurencs.

L'Equip de Govern de CiU ha preferit, i ha estat possible, concentrar la major part de les inversions (550 milions en el mandat 95-99) en els exercicis 96, 97 i 98. Un volum d'inversió molt important, probablement mai vist a Begur, que

s'ha pogut fer sense incrementar l'endeutament, ben al contrari, fins i tot reduint-lo (endeutament de l'any 95: 11,6% - any 99: 10,7%) gràcies a l'èxit del treball en l'obtenció de subvencions d'altres administracions i a la baixada continuada dels tipus d'interès.

JOAN CATALÀ i PAGES
Regidor d'Hisenda

IX Trofeu de Pesca Sta. Reparada-Begur

El 19 de setembre passat, a les vuit del matí, va començar aquesta prova valedora per al Campionat Provincial-Girona Interclubs per Parelles. La zona de capbussament era la compresa entre Llafranc i Sa Riera, amb sortida des d'Aiguafreda.

La prova va ésser dura atès el fort vent i les onades que assetjaven l'indret, motiu pel qual molts participants es van veure obligats a abandonar i les captures que es realitzaren van ésser escasses.

Cal remarcar el déntol pescat pel debutant Òscar López que va passar dels 3 kg.

Després de la prova es va realitzar el lliurament de trofeus, cedits per

l'Ajuntament de Begur i el Club Skaphos Palamós. El lliurament va anar a càrrec de l'alcalde, Carles Arnau, i de Manel Llenas, president del Club d'Activitats Subaquàtiques Costa Brava i representant de la Federació Catalana d'Activitats Subaquàtiques a les comarques de Girona.

La classificació final va quedar de la manera següent:

1.- Fco. Sánchez - José Oliver: 7.650 punts; 9 peces; 4,950 kg.

2.- Fco. García - Quique Ruiz: 5.990 punts; 7 peces; 3,890 kg.

3.- J. Morancho - José Vidal: 5.625 punts; 6 peces; 3,825 kg.

4.- M. Llenas - Fco. Farro: 5.240 punts; 7 peces; 3,140 kg.

5.- Òscar Hidalgo - Alfonso Queiros: 3.635 punts; 5 peces; 2,135 kg.

A la modalitat "Debutants" va quedar en primer lloc Òscar López, amb 4.805 punts, 3 peces i 3,905 kg.

Reconeixement a un radioaficionat de Begur

La revista de radioaficionats, editada a Santiago de Compostel·la, *Radio-Noticias*, en el seu número del proppassat mes d'octubre, publica una carta del president mundial de l'Agrupación New

Delta's International DX Group, on posa de manifest el reconeixement a la dedicació en l'àmbit de la radioafició del veí de Begur Pepe Rodríguez. Ens plau de transcriure literalment la carta esmentada:

Un miembro ejemplar

Estimados amigos:

Me dirijo a Ustedes y a su prestigiosa revista para rendir unas palabras de homenaje y reconocimiento a un amigo y compañero de agrupación. La Agrupación New Delta's International DX Group se siente legítimamente orgullosa de tener entre sus asociados a 30-ND-067 (José), estación "Ses Negres" de Begur, Girona, al que quiere destacar como mejor colaborador de la agru-

pación por haber realizado cuatro actuaciones New Delta's, por haber participado en otras varias, y por haber concedido más de 2.500 números progresivos durante toda su actividad de radio en el marco de la agrupación.

New Delta's reconoce su labor y quiere comunicar públicamente este agradecimiento felicitando a 30-ND-067 (José) por su buen hacer en radio y por el empuje incondicional que siempre brinda a New Delta's.

Deseando seguir contando contigo desde siempre y para siempre, recibe nuestro más sincero y fuerte abrazo. ¡Gracias, José!

ÁNGEL
Presidente Mundial

Activació al Castell de Begur (16-04-98).

Registre civil

Defuncions i enterraments en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-07-1998 i el 30-09-1998

Nom	Data	Municipi de l'òbit:
Gabriel MOTA PERA	06-07-1998	BEGUR
Francisco BATLLE CUTRONA	19-07-1998	BEGUR
Felipa PÉREZ ROMERO	16-08-1998	PALAMÓS
Úrsula PRATS RAMELL	28-08-1998	BEGUR
Maria MASSONI DALMAU	16-09-1998	PALAFRUGELL

Casaments celebrats en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-07-1998 i el 30-09-1998

Nom del nuvi	Nom de la núvia	Data casament:
Jorge ALCOVER PERICOT	Maria GARCIA VILA	03-07-1998
Alberto CROS FALERO	Maria Dolores PALACIOS RIBOT	04-07-1998
Óscar ALBERT FERNÁNDEZ	Valeria TADDEI	09-08-1998
Santiago SABALLS ROVIRA	Mercè MARUNY PORTILLO	29-08-1998
Francisco Javier COMPANYY BERGÉS	Consuelo HERAS PASTOR	10-09-1998
Jaime MATAÇÀS CORREDOR	Mireia VILALTA RAFART	12-09-1998
Francisco OLIVER GARCIA	Ma. del Carmen LÓPEZ TORRES	12-09-1998
Eduard SANZ BAIGES	Mireia SALVAT LÓPEZ	25-09-1998

Naixements en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-07-1998 i el 30-09-1998

Data	Recent nascut/da	Fill de:
03-07-1998	OUMAYMA EL KOUHLI	Ahmed EL KOUHLI
06-07-1998	JAMILA AHARCHI	Moustapha AHARCHI
14-07-1998	ANDREA CRUZ PUJOL	Prudencio Nicolás CRUZ GONZÁLEZ
23-07-1998	CHAYMAE EL JEBARI	Abderrahman EL JEBARI
07-08-1998	ÀLEX GIRONÉS ALONSO	Carlos GIRONÉS SÁNCHEZ
16-09-1998	IRIS RECUERO DUQUE	Isidro RECUERO BLANCO
21-09-1998	XAVIER MORENO MONER	Antonio MORENO BELLANATO
		Hayat ABCHRI
		Fátima AMGHAR
		Laura PUJOL MONTERDE
		Farida NAKMOUCH
		Sílvia ALONSO HERNÁNDEZ
		Ma. Dolores DUQUE DELGADO
		Montserrat MONER GÓMEZ

Informació Municipal

Millores al municipi

Construcció d'un parc infantil a Esclanyà.

Condicionament del passadís del carrer Lluís Miró.

Esclanyà

Inauguració del parc infantil i castanyada (31-10)

Inauguració del Casal de la Gent Gran "La Cooperativa"

El 31 d'octubre passat la Sra. Marta Ferrusola ens va fer l'honor de visitar Begur en acceptar la invitació que l'Ajuntament li havia tramès amb motiu de la inauguració del Casal de la Gent Gran.

En primer lloc, i després de la protocol·lària salutació a les autoritats presents i als representants de les diferents associacions del poble, va signar en el Llibre d'Honor a la Sala de Plens de la Casa de la Vila.

Tot seguit la Sra. Marta Ferrusola, acompanyada dels molts begurencs que s'havien aplegat a la Plaça de l'Església per donar-li una càlida benvinguda, es va dirigir cap a l'antic edifici de la Cooperativa on

s'ha construït el nou Casal per a la Gent Gran.

L'acte d'inauguració va consistir en el descobriment d'una placa commemorativa, els parlaments del Sr. Carles Arnau –alcalde de la Vila–, del Sr. Frederic Suñer –president de la Diputació de Girona– i de la Sra. Marta Ferrusola, i per acabar es va fer un berenar popular.

La il·lustre convidada, un cop visitat l'immoble i finalitzats els parlaments, va saludar personalment tota la gent gran present, amb una mostra d'amabilitat i cordialitat inoblidable.

El Casal es va obrir al públic el dimecres 4 de novembre. Romandrà obert tots els dies, excepte els dimarts, en horari de 2 a 8 de la tarda.

El règim de funcionament del Casal de la Gent Gran se sustenta en els punts següents:

1. L'accés a les instal·lacions del Casal serà lliure per a totes les persones majors de 60 anys i les seves respectives parelles empadronades a Begur, així com per a tots els associats a l'Associació Gent Gran de Begur.

Informació Municipal

2. L'Ajuntament es reserva el dret preferent d'organitzar activitats o convocar actes d'interès municipal a l'edifici.

3. Les activitats o actes organitzats per l'Associació Gent Gran de Begur en l'àmbit del Casal i que no suposin despesa per a l'Associació seran oberts a tota la gent gran del municipi.

4. No estarà permès fumar en l'interior de l'edifici.

Important donació a l'arxiu municipal de documents de Raurich i Pericot

L'Arxiu Municipal de Begur ha ingressat uns importants fons documentals, gràcies a la altruista i magnífica donació de la família Fullola-Pericot de Begur. Els documents que detallarem seguidament procedeixen de fons diversos, i que podem agrupar en tres grans blocs. El primer bloc és un conjunt de 19 pergamins que van del segle XV al segle XVII. El segon bloc consisteix en un fons de l'Ajuntament de Begur, del període en què Josep Pi Sirés tenia el càrrec d'alcalde, els primers anys de la dècada dels cinquanta del segle passat. Finalment, el tercer bloc són part dels fons personals dels prestigiosos historiadors Salvador Raurich i Lluís Pericot, besavi i avi, respectivament, dels donants. És evident que els documents disposen d'un elevat interès, i s'han conservat fins avui mercès a la destacada qualitat cultural dels donants i dels seus antecessors. Com saben, Salvador Raurich i Ferriol (1868-1945) fou un personatge d'una elevada vocació musical i com a investigador va recollir un munt d'informació i documents referits a la Història de Begur. Lluís Pericot i García (1899-1978), begurenc d'adopció —es casà amb la filla de Salvador Raurich, Teresa—, va sobresortir per la seva fecunda i rica activitat científica, fins al punt d'esdevenir una de les primeres autoritats nacionals i estatals en el camp de l'arqueologia; així mateix, va tenir un important protagonisme en les excavacions al castell de Begur als anys quaranta, mantenint una estreta relació amb l'Escola de Begur, i especialment amb el seu titular Lluís Esteva Cruañas, com queda perfectament reflectit en una part de la documentació ingressada, ara, a l'Arxiu Municipal de Begur.

Inventari de la documentació ingressada:

1- Pergamins

1482, abril, 8.

Donació entre vius atorgada per Bartomeu Carreres del terme castell de Begur en favor de Francesc Carreres de dit lloc nebot seu, d'una possessió de terra boscosa situada dins la parròquia de St. Pere de Begur, al lloc anomenat "Aiga Freda" o "Oliveres den Rabull".

1566, gener, 22.

Donació "entre vius" atorgada per Pere Carreres de las Rocas, habitant del castell de Begur, donat que Antoni

Carreres, difunt pare seu havia donat de paraula a Antoni Carreres el seu fill, germà del dit Pere un tros de terra contiguu a les cases de dit Pere Carreres.

1580, setembre, 5.

Venda atorgada per Vicens Pi, pescador del lloc de Begur en favor de Miquel Arbonès, negociant del castell de Begur d'un hort de terra que tenia a Begur, al lloc anomenat "Comangau".

1580, novembre, 27.

Època atorgada per Sebastià Bruguera, Antic Pruneda, agricultors del lloc de Regencós, Lient Pouplana, agricultor d'Esclanyà, jurats l'any present de l'Universitat dels homes de Regencós i Esclanyà, en favor d'Antoni Carreres de les Roques, mariner del castell de Begur en què reconeixen haver rebut 25 lliures barceloneses.

Les excavacions al Castell de Begur del 1945.

1581, octubre, 9.

Època atorgada per Vicens Pi, pescador de Begur en favor de Miquel Arbonès, negociant del dit lloc, en què reconeix haver rebut, 8 lliures barceloneses.

1590, desembre, 21.

Venda atorgada per Joan Monyé, mercenari, habitant de la parròquia de

St. Feliu de Boada, terme de Palau Sator i Joana la seva esposa, en favor de Joan Carreres, mariner del Castell de Begur.

1597, març, 25.

Concordia entre Antoni Ros, negociant del Castell de Begur, per una part i Vicens Geli, agricultor de dit castell.

1602, setembre, 29.

Venda atorgada per Antoni Gispert agricultor de Riera, parròquia de Sant Pere del castell de Begur en favor de Miquel Arbonès, negociant de dit terme, d'una peça de terra plantada amb vinyes, situada al lloc anomenat "Coll sa Mayola".

1602, desembre, 10.

Venda atorgada per Jaume Geli, pescador del castell de St. Pere de Begur, fill de Sebastià Geli de Vila, agricultor del dit castell i de Margarida, conjugues, en favor de Miquel Arbonès de dit castell de Begur, d'una peça de terra que té dins del terme del castell de Begur, al lloc anomenat "Coll sa Mallola".

1605, maig, 15.

Venda a Carta de Gràcia atorgada per Pere Mató en favor de Miquel Arbonès, negociant del Castell de Begur, d'un hort de terra, clos per parets, que tenia en la parròquia de Begur, al lloc anomenat "Comangau".

1608, abril, 13.

Venda atorgada per Pere Mató del Clos pescador de Begur en favor de Miquel Arbonès negociant de Begur i Jeroni Arbonès el seu fill.

1608, maig, 25.

Època atorgada per Montserrat Carreres, Montserrat Roca i Sebastià Ferriol, l'any present còsols o jurats i per dita raó administradors i governadors de la universitat de Begur i Marc Masdevall, clavari de dita universitat en favor de Miquel Arbonès, negociant del terme del castell de Begur.

1608, setembre, 23.

Venda atorgada per Pere Fontclara, agricultor del terme del castell de Begur en favor de Miquel Arbonès, negociant de dit terme, d'un hort de terra derruït i les parets que hi ha a la part de cers, d'una vessana de terra dins el terme de dit castell de Begur en el lloc dit "Comangau".

1613, desembre, 16.

Venda d'una peça de terra boscosa amb pins, situada dins del terme del castell de Begur, al lloc anomenat "Coll sa Mallola" o Pla ses Vinyes", que fa Marc Geli, del castell de Begur, com hereu universal de Sebastià Geli, avi seu, en favor de Sebastià Carreres, negociant.

1614, maig, 4.

Venda atorgada per Pere Antoni Bramon, barriler del castell de Begur, en favor de Sebastià Carreres, negociant de dit castell de Begur, d'una vessana de terra plantada amb vinya, situada en el terme del castell de Begur al lloc anomenat "Coll sa Mayola".

1614, juny, 16.

Definició atorgada per Antoni Bramon, barriler del castell de Begur en favor de Sebastià Carreres, negociant de dit lloc, arribats a un acord per tal d'evitar les despeses d'un plet.

1647, juliol, 29. Begur.

Venda en pública subhasta, d'una peça de terra plantada amb vinya, de 5 o 6 vessanes d'extensió.

1659, octubre, 19.

Venda atorgada per Marc Mauri del Llor, agricultor del terme del castell de Begur en favor de Pere Carreres de la Rayhimera, negociant del terme de dit castell de Begur, d'un patí circumdat de parets construït dins la seva casa situada a Begur, i el qual havia estat celler de dita casa.

2- Fons Municipal (Alcaldia Josep Pi Sirés)

–Correspondència (1852-1853).
–Anotacions Comptables (1850-1853).
–Rebuts de la Tresoreria de la Hisenda Pública (1852-1853). –Dipositaria fons municipals (1852-1854). –Contribuents morosos (1852). –Rebuts constrenyiments (1852). –Rebuts cobrador contribucions (1852-1853). –Contribucions majordom (1852). –Relació despeses municipals (1852). –Quadern contribucions (1851). –Compte imports pagats a la Tresoreria de la Hisenda Pública (1854). –Poder atorgat per l'alcalde Josep Pi. Notaria Josep Puig Carreres (1852). –Comptes municipals (1852). –Recaptació municipal (1854). –Imports pagats per l'Ajuntament per reparacions veïnals (1854). –Individus constrenyits (1852). –Contribució territorial (1851). –Llistes cobratòries (1852). –Matrícula Comerç (1853). –Contribucions esquadres (1853). –Cartilla d'avaluació cultius i ramaderia (s/d). –Repartiment individual contribucions (1853). –Quota contribucions consums (1853). –Padró de cavalleries (1852). –Electors i quotes a pagar (1853). –Repartiment pel paga-

ment de les lleves de 1846-1848 (1852). –Repartiment contribució consums per Esclanyà (1853). –Repartiment contribució consums i esquadres per Begur (1853). –Llista cobratòria contribució consums (1853).

3- Fons personals Salvador Raurich i Lluís Pericot

–Testament Pere Geli (1551).
–Carta Sociedad Económica Gerundense de Amigos del País (1881).
–Carta de Menéndez Pelayo a Josep Pella i Forgas (1885). –Himne a la senyera de "La Cigala Bagurenca". Lletra i música: S. Raurich (1902). –Denúncia d'un grup de veïns per presumptes irregularitats comeses en les eleccions a Diputats a Corts del 29 d'abril de 1923 i informe sobre el cas (1923). –Plànols del casc i del terme municipal de Begur de l'Instituto Geográfico (1925). –Registres pluviometria de Begur fets per S. Raurich (1931, 1932). –Fulls parroquials de Begur (1936, 1941, 1948, 1950). –Programes Festa Major de Santa Reparada (1939, 1944, 1949-1951). –Programes Festa de Sant Pere (1940, 1947, 1956). –Programes i invitacions "Albergue Femenino del S.E.U". del convent de Sta. Reparada de Begur (1941, 1951, 1952). –Programes IV exposició organitzada per l'"Escuela Nacional Unitaria de Niños" (1944).

–Article mecanografiat de S. Raurich sobre J. A. Pella (s/d). –Anotacions Lluís Pericot sobre temes històrics: reconstrucció incident entre la Parròquia de Begur i el convent dels mínims (redactat el 1944). –Esquela mortuòria S. Raurich (1945). –Carta i fotografia troballa gerra greco-romana trobada a Begur (1946). –Llegenda de la Cova Santa de Begur redactada per J. Mascort (1947). –Centre Parroquial de Begur: Programa festa Immaculada (1941), Projecte i pressupost (1944), pressupost restauració presbiteri (1950), Consagració campanes Reparada i Antònia (1964), Programa Vetllades Musicals (1964). –Circular de la Junta d'Obres relativa al condicionament del passeig de Sant Ramon (1950). –Programa Festivitat de Corpus (1950). –Programes Casino Cultural (1952, 1961). –Programes diversos Torroella Montgrí. –Retalls premsa

Biblioteca:

–"Crónica verídica y detallada de los sucesos acaecidos en la villa de la Bisbal y su comarca con motivo del levantamiento republicano del mes de 1869, escrita por un testigo imparcial" (1869). –"Reglamento del casino Unión Bagurense" (1871). –Opuscle "Tranvía á vapor de Flassá á Palamós. Itinerarios" (1906). –"Notes bagurenques" (1906). –"La Cathédrale Sainte-Réparate" de Niça (1948). –J.

Marcet-Riba: "Estudio estratigráfico del eoceno de Esclañá (Bajo Ampurdán, provincia de Gerona)" (1954).

Hemeroteca:

–"El Eco Bisbalense" (La Bisbal, 1-3-1885). –"Baix-Empordà" (Palafrugell, 12-4-1914). –"Ciudadania" (La Bisbal, 29-9-1932). –"L'Autonomista" (Girona, 29-1-1935).

–Documentació sobre "La Capilla Bagurense": Correspondència, programes, manuscrits i partitures (1940-1943).

–Homenatge a Josep Pella i Forgas. Comissió organitzadora: correspondència, suscripcions i documentació diversa (1924).

–Excavacions al Castell de Begur. Notes i dibuixos; correspondència del mestre de l'Escola de Begur Lluís Esteve adreçades a Lluís Pericot. 10 fotografies de les excavacions (1945).

–Documentació de "L'Alegria de Begur": 3 opuscles, full manuscrit Lluís Pericot i programes activitats (1946, 1947).

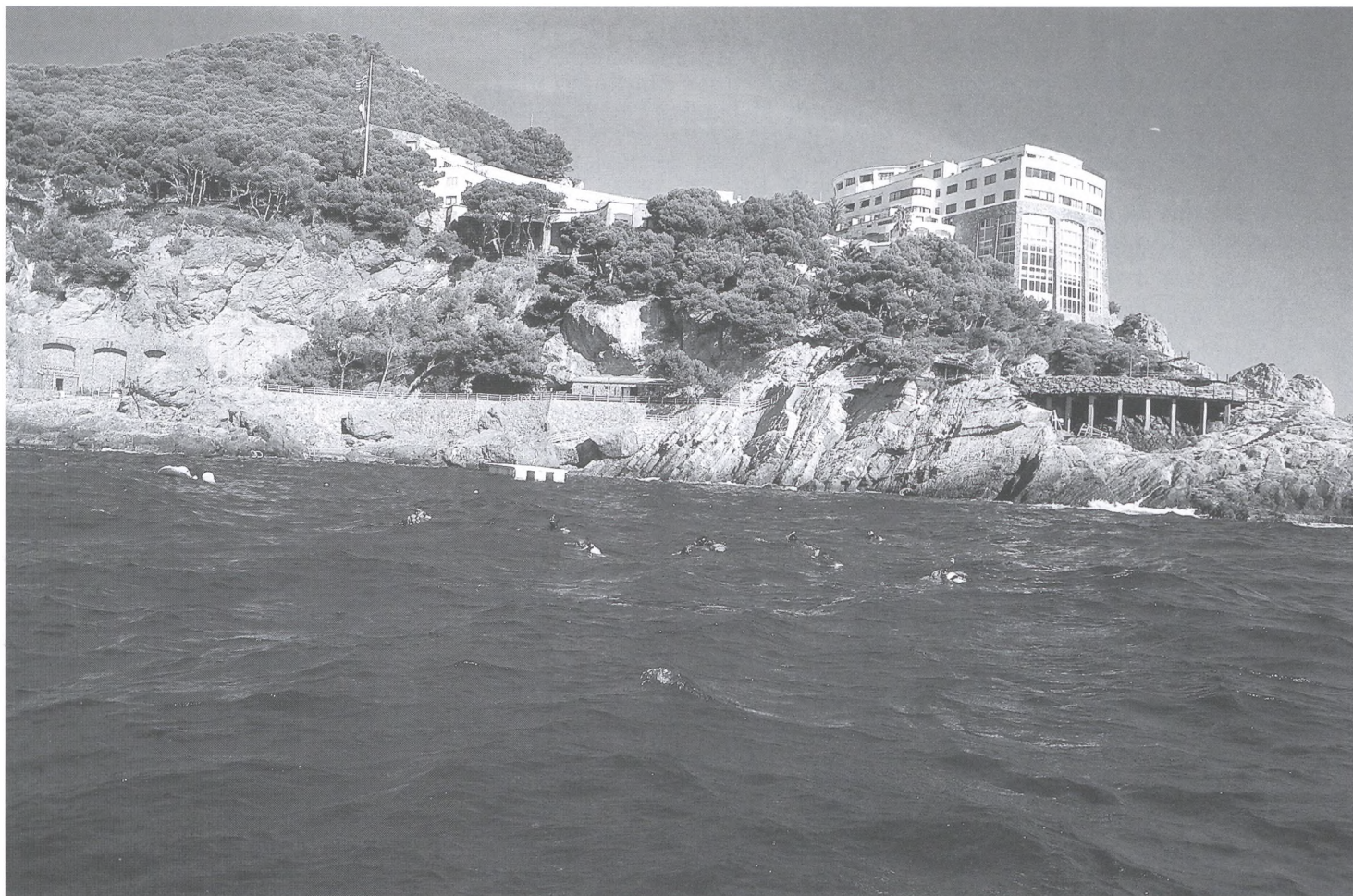
–Gravats originals i manuscrits històrics de S. Raurich. Dibuix de Josep Pella i Forgas que representa la torre del mas Mauri de Vall, reproduït per Salvador Raurich.

Fotografies amb les imatges següents: Pere Pi Sirés, Coves de Ses Falugues, Exposició materials trobats al castell, Vista general de Begur, Altar major del temple parroquial (4 fotos), Josep Sirés, Capella de la casa de Joan Ventosa Calvell a Fornells (3 fotos), Castell de Begur (2 fotos), Pere Busquets, "La Cigala Bagurenca", Cor de la Cigala Begurenca cantant a la platja de Sa Riera.

–50 exemplars de l'opuscle "Homenatge a Josep Pella i Forgas (1852-1918). Historiador del Empordà. Jurisconsult, fill ilustre e Bagur" (1924).

Aquests documents contribueixen de manera molt significativa a l'ampliació i millora de l'Arxiu Municipal de Begur. Estem convençuts que els eminents professors Raurich i Pericot se sentirien plenament satisfets de col·laborar a engrandir el patrimoni documental d'aquest poble de Begur que tant estimaven. No cal dir, que l'Arxiu està permanentment al servei dels ciutadans i amb la màxima predisposició per rebre tota mena de documentació per part de la població. Per acabar, volem agrair profundament a la família Fullola-Pericot la donació de la documentació ressenyada. Fem extensiu aquest agraiement a totes les persones que col·laboren activament amb l'Arxiu Municipal.

Neteja submarina de les cales de Begur

El 19 de setembre passat, l'Associació Nereo va organitzar una nova edició de la "Campanya de Neteja Submarina de Cales", que aquest any va complir la setena edició.

enguany, Nereo ha organitzat l'activitat en col·laboració amb els clubs d'immersió Sa Rascassa d'Aiguafreda, Gym Sub d'Aiguablava i Xaloc de l'Estartit. Gràcies a la promoció que es va fer de l'activitat, per a tot el públic i per als socis d'aquests clubs, van assistir a la neteja 80 capbussadors, que, juntament amb els acompanyants i membres de l'organització, va fer que la participació fos de prop d'un centenar de persones.

En d'altres edicions, s'havien organitzat neteges a les cales de Sa Riera (dues edicions), Sa Tuna, Aiguafreda i Aiguablava. Inicialment estava previst fer la neteja de la zona de la Reserva Marina de Ses Negres, un dels espais del litoral de Begur sobre els que enca-

ra no havíem fet una acció de tipus multitudinari, però la forta tramuntana, que va entrar el dia anterior, ens va obligar a fer un canvi de darrera hora, ja que per l'estat de la mar era del tot impossible capbussar-se a la zona de la reserva.

Així doncs, i davant el gran interès dels mateixos capbussadors a realitzar la neteja d'alguna zona, es va decidir actuar sobre la cala d'Aiguafreda, l'única zona que quedava una mica a recer de la tramuntana. Es va repartir als 80 capbussadors, des del punt més obert de la cala, i es va fer una "batuda" de tot el fons, fins a arribar a la platja. Amb la gran quantitat de capbussadors que hi van participar, podríem dir que no va quedar un metre quadrat per netejar.

A l'espigó d'Aiguafreda s'havia col·locat un contenidor per abocar-hi el contingut dels sacs que es lliuraven als capbussadors. D'entre tot el que es va

recollir, es poden destacar, per la seva curiositat o per la mida, un anemòmetre, el pal d'una planxa de surf, els peus d'un contenidor d'escombraries o una ampolla de 15, a més de les típiques bateries, cartrons de tabac, etc.

Acabada l'activitat, l'Ajuntament de Begur va oferir un pisolabis als participants, a la mateixa cala d'Aiguafreda, moment que es va aprofitar per lliurar premis a alguns dels participants (a la deixalla més grossa, a la més original o al col·laborador més actiu), i un diploma a tots els participants.

Volem agrair a l'Ajuntament de Begur la seva col·laboració en l'activitat, així com als clubs Sa Rascassa, Gym Sub i Xaloc, i a tots els capbussadors la seva participació, i us animem a tots per a una propera neteja l'any vinent.

Acte de comiat de Miserachs a Esclanyà

Insertem el text publicat a la *Revista de Palafrugell*, número 59 del mes de setembre, relatiu a l'acte d'homenatge a Xavier Miserachs celebrat a Esclanyà. Agraïm als responsables de la revista la deferència que ens han tingut i, sobretot, a l'amic Antoni Lledó que ens ha proporcionat les fotografies que acompanyen el text, de les quals ell és l'autor.

El fotògraf i escriptor Xavier Miserachs va morir el 14 d'agost, als 61 anys d'edat, víctima d'un càncer. Les seves restes reposen al panteó familiar, al cementiri de Montjuïc, a Barcelona, lluny de l'Empordà on va viure els darrers 16 anys.

El barri begurenc d'Esclanyà, on tenia casa seva, aplegà, el dissabte 29 d'agost a dos quarts de vuit del vespre, un nombrós grup de familiars, amics i coneguts que volgueren participar en l'acte dedicat a la seva memòria.

Arena i Mar, les filles de Xavier, donaren la benvinguda als assistents. Quim Turró i Montse Lloveras llegiren els textos de Miserachs *El fotògraf* i *L'Empordà i la casa*. A continuació Ricard Gili, director de la *Locomotora Negra*, interpretà a la trompeta un fragment de jazz d'una marxa fúnebre que es tocava a Nova Orleans. Seguidament varen intervenir Lluís Bofill, Oriol Regàs, Xavier Febrés, Santi Beascoa —que va llegir un article de Rosa Regàs—, i Anna Aguiló. Tots ells glossaren la figura entranyable de l'home i l'amic que va ser Xavier Miserachs.

Miserachs, uns mesos abans de morir.

Aquesta primera part tingué lloc a la plaça d'Esclanyà, davant l'església. Un cop acabada, els assistents es traslladaren a la casa de Miserachs on foren convidats a una copa de cava.

Finalment, Ricard Gili, continuà a la trompeta la marxa fúnebre de Nova Orleans, "aquesta vegada —va dir— la part alegre, la que convida a viure", per la qual va demanar la col·laboració de tothom seguint el ritme "com el batec d'un cor".

Present i futur de la premsa en català

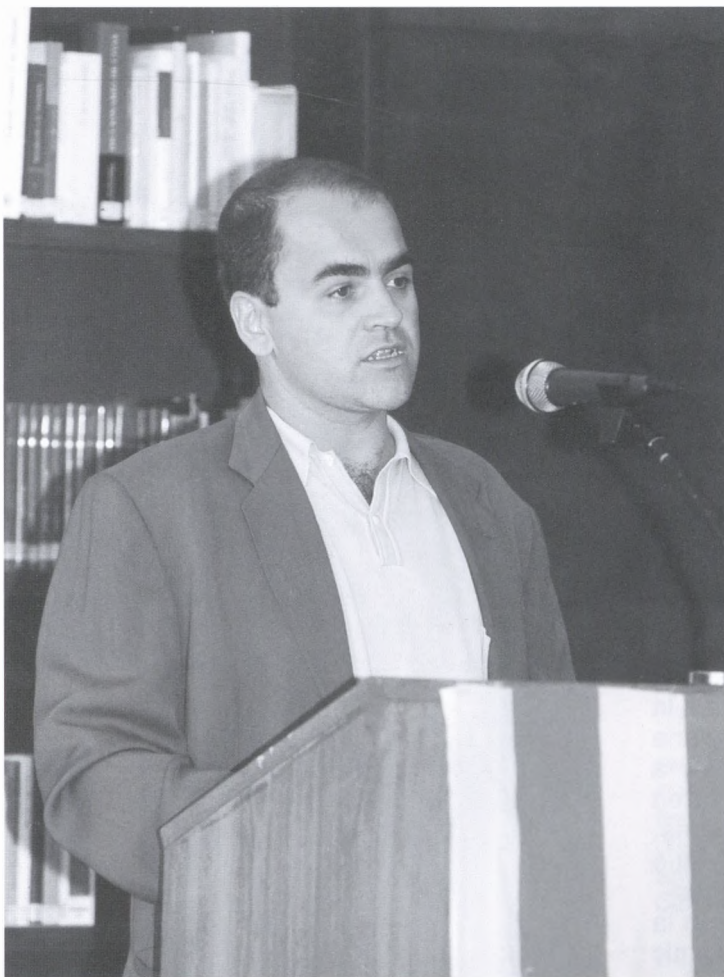
Amb el títol "Present i futur de la premsa en català", el propassat 11 de setembre, Diada Nacional de Catalunya, el director d'El Punt, Emili Gispert, va pronunciar una conferència al Centre Cultural Escoles Velles de Begur, un acte molt tradicional i absolutament consolidat en la programació cultural anual de l'Ajuntament de Begur, organitzat per l'Arxiu Municipal. Prèviament, i en el mateix escenari es procedí al cant de l'himne de Catalunya "Els Segadors". Emili Gispert analitzà la situació de la premsa en català, fent interessants aportacions a partir de l'experiència d'El Punt. A continuació publiquem una síntesi de la conferència d'Emili Gispert.

El mes d'abril del 1976 apareixia el primer diari en català, l'Avui. Vint anys després, el 1996, segons les dades de l'Oficina de Justificació de la Difusió (OJD), havíem aconseguit una quota de mercat del 9,2 per cent de la venda total de diaris a Catalunya. 70.830 exemplars d'un total de 770.000. És a dir, que de cada 10 diaris que es venien a Catalunya, 1 era en català i 9 en castellà. Si aquesta operació la fem descomptant els diaris esportius i els econòmics, la quota se situa en un 12 per cent. A les Illes i al País Valencià, el desert. Un 1 per cent en el primer cas i el zero gairebé absolut en el segon.

Aquesta situació, consolidada al llarg de vint anys, va canviar l'any passat -com aquell qui diu d'un dia per l'altre- des d'un punt de vista quantitatiu. Les editores de Segre i El Periódico decideixen traduir el diari i donar opció al lector de comprar-lo en català o en castellà. Tot i que les dades encara són oficioses, es col·loquen al mercat 84.000 diaris més en català - 4.000 el Segre i 80.000 El Periódico-

d'una tacada. D'aquells 70.830 exemplars del 96, passem a 154.830. D'un 9,2 per cent, passem a un 20,1 per cent. Ara, de cada 10 diaris que es venen a Catalunya, 2 són en català.

Aquest indiscutible avenç quantitatiu pel que fa a la difusió de diaris en català esmicola un dels tòpics més perni-

Emili Gispert. Director d'El Punt, a Begur.

ciosos que havíem arrossegat els últims anys: Que no tenim premsa en català perquè el lector no la vol. Que tenim un problema de demanda. Doncs, no. S'ha demostrat que 84.000 persones -repetixo que és una xifra estimada- han fet l'opció de comprar el diari en català quan li han posat al quiosc el mateix producte que fins aleshores tenia en castellà.

Dit això i deixant ben clar que em sembla un fet tremendament positiu doblar el nombre de compradors de premsa diària i deixar de banda la cançó enfadosa que no hi ha lector en català, també vull dir que l'operació planteja una situació nova, inexistent fins ara.

Què fan els mitjans de comunicació amb la llengua? Doncs el primer que fan és triar-ne una. I aquesta no és, com sustenta Josep Maria Terricabras en un opuscle publicat pel Col·legi de Periodistes, una elecció innocent o innòcua, perquè l'ús d'una llengua o una altra no és només una opció instrumental, sinó que és l'opció per un determinat marc de referències conceptuals. El primer que fan els mitjans amb la llengua és, doncs, una elecció política.

Fins fa ben poc això era molt clar, però l'aparició de diaris bilingües, o de diaris traduïts al català, per ser més exactes, crea un marc diferent, perquè ens trobem davant de periòdics que es poden llegir en una llengua, però que responen a un model periodístic que es basa en els referents conceptuals d'una altra llengua. Així, per exemple, El Periódico titulava a portada que tres tennistes espanyols van arribar a les semifinals de Roland Garros. Un es diu Carles Moyà i és de les Illes i els altres dos es diuen Fèlix Mantilla i Àlex Corretja i són de Barcelona. Un altre exemple: Quan aquest diari parla del govern, en genèric, es refereix al govern espanyol i no pas al govern català, com seria natural si el seu marc de referència fos Catalunya.

En tot cas, ara per ara, els dos principals problemes de la premsa diària en català són:

De cada deu exemplars que es venen a Catalunya, només dos són en català.

En més de vint anys, cap diari no ha aconseguit una implantació important i homogènia en el conjunt del domini lingüístic.

Per encarar amb bones perspectives el futur, els que estem en la premsa en català hem de sortir de la terrible i falsa dicotomia en la qual ens hem estat movent. Hem de superar el cofoisme en el qual estem/estem instal·lats una bona colla i la hipocondria en la qual estan/estem instal·lats la resta. Ara són les dues bases d'anàlisi de la situació majoritàries i cap de les dues porta enlloc.

Què és el cofoisme? És la teoria que ven fins a l'extenuació el valor que representa que en el subsector de diaris i revistes locals el català té majoria absoluta. L'administració ha fomentat aquest posicionament sobremanera perquè així li ha funcionat com a tranquil·litzador de consciències; i a la resta, ho soluciona aviat: Depèn de tu. I què és l'hipocondria? Faig servir un raonament de l'Antoni Puigverd en un article recent a la revista Presència. És la ploramica continuada pels mals que patim o que ens imaginem que patim. És la torna del cofoisme. Depèn de tu, diu l'administració. Depèn de vosaltres, contesta l'administrat. Mentre estiguem instal·lats en aquesta dicotomia continuarem prenent decisions equivocades, continuarem enganyant-nos i el futur serà molt poc més bo.

I ull que la tercera via no vagi pel camí d'alguns exemples ja viscuts, que són esquizofrènia pura: hipocondríacs al matí i cofoistes a la tarda. Aquells que són capaços de sustentar alhora que no venem premsa en català perquè l'administració no ens ajuda. Que no venem premsa en català perquè el ciutadà no ens ajuda. Culpa de tothom, menys nostra! Només faltaria!

En definitiva, el futur serà bo si els professionals comencem a pensar que no ho fem tan bé com ens pensem i hi posem remei. I quin és el nostre remei? Nosaltres, El Punt, estem convençuts que el futur passa per créixer en la filosofia d'un diari per edicions. Diaris locals i comarcals, que donin prioritat a la informació local i comarcal, però que puguin acabar sent competitiu amb els diaris nacionals i estatals gràcies a la sindicació de recursos. Cada espai comunicacional ha de tenir la seva pròpia edició i aquesta edició ha de bastir la seva pròpia personalitat (director propi, consell editorial propi, portada pròpia, seccions pròpies, desconexions a les

seccions comunes...) sense trencar la unitat, l'homogeneïtat i l'ordre del diari.

Al darrere d'aquest plantejament hi ha una sèrie de conviccions professionals acumulades al llarg de 19 anys de treball. Conviccions que es resumeixen en una: CAL IMAGINACIÓ PER FER EL DIARI NACIONAL, però que em permetreu que us desenvolupi una mica més en sis punts:

No és un problema de llengua. A la premsa catalana de finals del segle XX ens han parlat massa de les dificultats de la llengua, dels baixos índexs de lectura i de l'escassa militància dels catalans que continuen comprant premsa en castellà. Aquest no és el problema. Els projectes en castellà han acabat

Però per articular-lo cal fer un plantejament global, que no oblidí ni els audiovisuals ni els escrits, ni l'agència d'informació, ni el mercat publicitari, ni el suport digital. Ara com ara, no es pot pensar en cap producte que abasti tot l'àmbit lingüístic, perquè aquest és un concepte inexistent en la cultura publicitària del país i de l'Estat. I no es pot oblidar que més del 50% dels ingressos de qualsevol publicació rendible provenen de la publicitat.

La sindicació. Hi ha futur, per a la premsa en català. El nostre projecte ens ho està demostrant. És un camí lent, però segur si sabem vessar-hi les dosis d'imaginació necessàries. Cal una anàlisi correcta de la realitat, no es-

amb clatellades més fortes que les nostres, a Catalunya i a Espanya. Las Noticias, Claro, El Sol, El Observador de la Actualidad, El Independiente, Eco. I, repeteixo, l'experiència d'El Periódico demostra que no és un problema de llengua.

Diari de referència. Una nació del segle XXI necessita un diari de referència com a

França tenen Le Monde; a Espanya, El País, l'ABC o La Vanguardia, i als EUA, The New York Times, The Washington Post o Los Angeles Times.

Intervenir l'oferta. És hora ja de posar fi als falsos prejudicis econòmics. El problema no és de falta de demanda. És que no hi ha al quiosc una oferta competitiva amb els models d'informació general en castellà.

Espai comunicacional. A l'Europa de les nacions només ens hi articularem si hem estat capaços de crear un espai comunicacional ara com ara inexistent.

tirar més el braç que la màniga, independència informativa, plantejaments empresarials no basats en hipotètiques subvencions i treball constant.

Temps i espai del procés. No es pot contribuir a la política de terra cremada que s'ha fet en els darrers anys. No pot haver-hi més fracassos que es llegiran com un fracàs per culpa de la llengua. Cal fer projectes publicitaris paral·lelament als projectes redaccionals i així ens adonarem que el diari nacional cridat a ser diari de referència és, ara com ara, una bajanada si es planteja des de la globalitat de l'objectiu, de Salses a Guardamar. Ens agradi o no, res no funciona, el 1998, de Salses a Guardamar. Només quatre eslògans tan simbòlics com marginals. És l'hora del possibilisme i el possibilisme, tal com està el pati, es diu diari per edicions.

EMILI GISPERT
Director d'El Punt

Propostes turístiques

Tal com explica a l'últim número d'*Es Pedris Llarg*, no va desencaminat l'amic Valentí Fiol amb la idea d'instal·lar un ascensor per pujar al Castell "Mirador de l'Empordà" des de la plaça des Garrigar. Seria una novetat, un atractiu i un nou reclam per fer venir els turistes a la nostra població. Com bé diu, les agències de viatges tindrien un altre al·licient per portar turistes a Begur a qualsevol època de l'any.

Ens calen persones com el Sr. Valentí que donin idees de nous projectes per embellir i millorar la nostra vila.

Ja és sabut que sortiran molts detractors i sobretot els ecologistes trobaran que es malmetria el paisatge i que és millor pujar-hi a peu. Si els que ens manen ho troben bé i s'ho proposen, seria qüestió de promocionar-ho i buscar inversors que paguessin l'obra. Amb la moderna maquinària que hi ha avui dia, no seria tan difícil com sembla i amb uns quants arbres i plantes no desmereixeria el paisatge ni l'entorn.

En Marià Renart es proposa instal·lar les Carpes Begur, una altra obra, també molt important i d'envergadura i, encara que li posaren molts impediments i pals a les rodes, se n'ha sortit airosament i amb molt d'èxit, fent pujar milers de persones de tot arreu a visitar-nos i a l'estiu posar de moda el nostre poble.

Mentre se'n parla i es fan projectes i gestions, les autoritats competents haurien de pensar a arranjar el camí de pujada al Castell i posar-hi lluminàries i algun banc, des del carrer de Sant Ramon fins al cim del Mirador. No tothom és jove per pujar-hi lleugerament. Als de la tercera edat, també ens agrada fer-hi la visita, per contemplar el panorama i aquelles nuvolades que en Josep Pla diu que són les millors del món. La gent gran necessitem reposar i asseure'ns de tant en tant, per poder-hi arribar. Si la malaguanyada Carmen Amaya veiés la lluminària tan abandonada, segur que no tornaria a ballar per pagar la il·luminació.

Les autoritats haurien de buscar i donar facilitats a alguna persona que instal·lés una petita guingueta a la placeta de Sant Ramon. Seria un altre atractiu per al turista. Podria vendre postals, records de Begur i de la Carmen Amaya i

també refrescos i gelats com hi ha en altres punts estratègics, per exemple, al Far de Sant Sebastià de Palafrugell.

No en tenim prou amb el sol de l'estiu i amb la sorra blanca de les platges. Hem de buscar altres al·licients perquè els turistes nacionals i estrangers ens visitin, no solament els mesos d'estiu, sinó també a la tardor i la primavera.

Hem de procurar donar facilitats a tots els que s'exposen a muntar un negoci, sempre dintre la legalitat i que no desmereixi el nostre poble, donant preferència als begurencs, abans dels forasters, i no posar-los tants impostos i impediments. No vulguem matar la gallina dels ous d'or.

L'estiu passat ha estat un dels millors. Molt al contrari de la tardor i l'hivern que es presenta. Amb els carrers tancats i amb la plaça buida, és com el desert del Sàhara. El turista que arriba a la plaça i veu el panorama fuig com un llampec.

Aneu mirant poble per poble de la costa i també de l'interior i tots han fet mans i mànigues per buscar-se un atractiu. Han instal·lat museus i han fet fires i festes per atraure la gent.

A Ventalló, la Fira de l'oli; a Monells, la Fira del xarlatà; a Crespià, la Fira de la mel; a Peratallada, la Fira medieval, amb un seguit de restaurants que enamora, i a Pals, el Tast del vi i també curses d'automòbils i gossos d'arrossegament de trineus. Fins i tot al petit po-

ble de Palau-sator han fet el Museu de les antigues eines del camp.

A Begur, hem desapropiat el nom i el mas de la balladora Carmen Amaya, que tant estimava la població i que en moltes altres ciutats l'haurien explotat al màxim. Ni tan sols hem sabut col·locar-li un monument a la plaça Forgas, on va ballar per última vegada. No calia fer una cosa cara ni gaire voluminosa. Amb les llambordes velles que sortiren del subsòl de la plaça i dels carrers arranats i amb una placa commemorativa es podia construir un bonic i senzill monument, sense gastar gaires diners.

No hem sabut explotar tampoc el que diu en Josep Pla, que el nom de la Costa Brava es va batejar a la nostra cala de Fornells i a la finca del Paradís.

Si es confirma el que diu el periodista i historiador Jordi Bilbeny, sobre la catalanitat de Cristòfor Colom, i es demostra que el descobridor de les Amèriques va sortir del port de Pals, en lloc de Palos de Moguer a Huelva, veureu si la població veïna sabrà treure un profitós rendiment d'aquest esdeveniment.

El poble de Calonge també s'ha espavilat, després de 40 anys, a recupear les despulles de la famosa actriu cinematogràfica Madeleine Carroll, i a fer un homenatge pòstum a la senyora que va viure i prestigiar la Costa Brava.

A Cadaqués, també a Púbol i no cal dir a la ciutat de Figueres, estan explo-

tant al màxim els noms del pintor Dalí i de la seva esposa Gala, amb els museus corresponents.

Quin profit no n'han tret a la cartixa de Valldemosa (Mallorca) del piano de Chopin i de la seva amant George Sand, explicant la seva vida i miracles.

No cal dir del que fan a Platja d'Aro quan s'acaba l'estiu: la festa de la cervesa amb xarangues i bandes musicals pels carrers, les festes nadalenques i a continuació els Carnestoltes. En aquell poble no paren de fer festes per atreure no solament el turista estranger, sinó gent de les nostres contrades.

Tots aquests suggeriments esmentats, no sé si són competència del Patronat de Turisme o del Consistori. Si és dels primers, poden excusar-se dient que no cobren cap sou i no tenen l'obligació de portar-los a terme. Si és competència de l'Ajuntament, com que avui tots els membres cobren unes digníssimes quantitats de diners i a més diuen

que estimen tant el poble, tenen el deure de procurar fer més activitats i afalagar el turisme que, en definitiva, és el que ens dona vida a tota la població.

Sobretot els que tenen negocis d'estiu i de restauració diuen que s'ha de procurar allargar la temporada perquè amb un mes i mig o dos no els és possible cobrir les despeses. D'altra banda, quan s'arriba a mitjan setembre, molts ja han tancat per vacances o per fer el dia de descans setmanal. Com s'entén això? No es poden esperar a final d'octubre?

Si veritablement hi ha format un Patronat de Turisme, és qui ha de vetllar per posar ordre i obligar que es facin les vacances més tard i que al poble sempre quedi un bar i un restaurant o hotel oberts i que no tanquin tots el mateix dia.

Aquest any, he gaudit de les vacances de la tercera edat a la Costa Daurada. Vaig tenir ocasió d'assistir a

la reunió de la Festa de la segregació de Vilaseca i Salou. Amb els parlaments del Sr. alcalde i de l'arquitecte municipal, vaig assabentar-me que abans de la guerra Salou tenia 170 habitants. Avui dia en té 17.000 de censats i la temporada estiuenca té una població flotant d'uns 250 a 300 mil. Salou té un passeig que enamora, 53 grans hotels i una quantitat enorme d'apartaments i, també, té unes grandioses aspiracions de futur. És la tercera ciutat turística del mediterrani. De tots és sabut que allà tenen millor clima i molt a prop Port Aventura, però el que més em va sorprendre, si no ho vaig entendre malament, és que ni el Sr. alcalde ni els consellers cobren un duro. Aquells senyors sí que veritablement estimen el seu poble.

Bon Nadal i felicitat Any Nou 1999.

MARIÀ FRIGOLA

L'avió d'Aiguablava

Fem referència al núm. 44 de juny de 1998 d'*Es Pedrís Llarg*. En relació amb l'avió que va aterrar a Aiguablava. Tal com m'explicava el pare, Aiguablava era una platja de pescadors de xàvega. S'hi agafava molt de peix.

Un dia s'adonaren que un avió voltava Ses Falgues i tot de cop aterrava a la badia d'Aiguablava. En veure que es quedava allà, aquells mariners s'hi

acostaren amb les seves barques i li lligaren les cordes de les xàvegues i l'arrastraren cap a la platja.

El Sr. Forgas de Begur era a la seva finca de la platja (Casa Matilde) i va fer baixar un mecànic del poble, que es deia Corredor, perquè arreglés les avaries d'aquell motor. El pare deia que quan en Corredor posava el motor en marxa, per provar-lo, l'hèlix rodava a

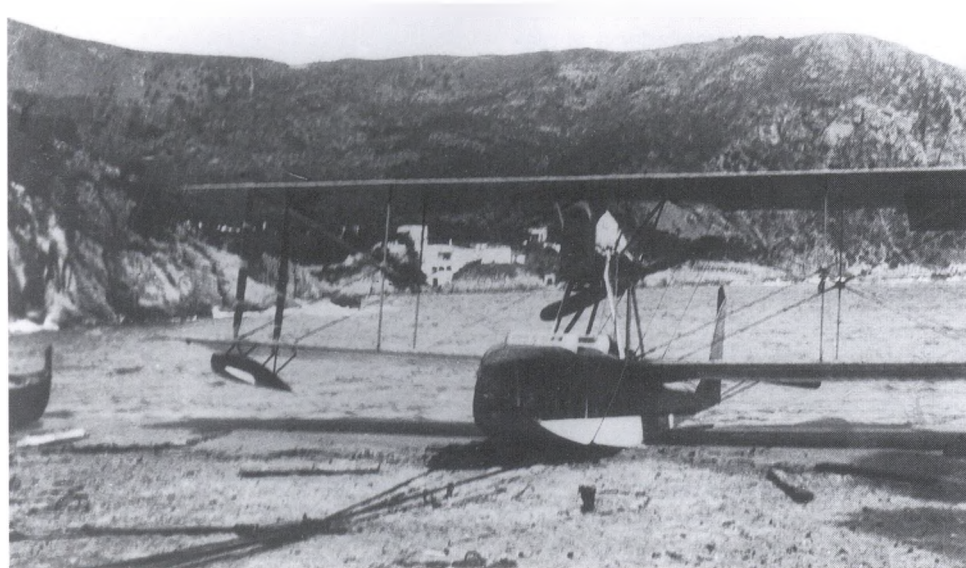
tanta velocitat que llançava una pluja de sorra a l'aire. Una vegada tot reparat, aquell jove aviador va donar les gràcies a aquells mariners i els va dir si a algú li agradaria volar. Els de Begur li van dir que no i d'Esclanyà un li va dir que sí que li agradaria. Era l'Esteve Mont. Doncs ja volaràs, li va contestar.

El diumenge següent, l'avió arrencà volada quan els mariners no hi eren. Féu unes passades sobre el poble de Begur i llançà un ram de roses sobre la plaça amb el nom de la seva enamorada. Aleshores es va dir que aquell jove aviador era el xicot d'una de les noies de Casa Matilde.

El dia següent a la posta de sol quan els mariners tornaven a la platja, els de Begur passaven pel camí vell de mig Montcal i es van trobar amb els d'Esclanyà al pla d'en Llor. Tot baixant pel camí vell anaven parlant de tot allò que havia passat. L'Esteve, molt convençut, els deia: ja tornarà, m'ho va prometre, ja tornarà.

Aquí s'acaba aquesta història. Un altre dia us n'explicaré una altra. L'arribada a Aiguablava del primer cotxe amb motor.

MARIA G. MIQUEL

El futur mirador de l'Empordà

Alguns amics m'han renyat per haver imaginat la instal·lació d'un equipament turístic al nostre castell. Diuen que el castell no s'ha d'espatllar. I jo dic: però, si no n'hi ha de castell! El basament d'una torre, les restes d'una cisterna i alguns fonaments és tot el que hi ha, i això no és cap castell. Fou a l'edat mitjana que n'hi hagué un i sabem que fou destruït tres vegades. Però, ¿va ésser reconstruït també tres vegades? Està ben clar que no. Probablement les tres destruccions es van fer una sobre l'altra fins a deixar-lo arrasat.

De lluny, però, el nostre turó rocallós sembla que en tingui un de castell a sobre, gràcies als merlets que s'hi van

"Merlets".

fer en temps recents. Així, el seu perfil o silueta ha esdevingut característic de Begur i, sens dubte, s'ha de conservar. Però aquest perfil o silueta no fora substancialment alterat amb la construcció d'un parell de plantes de sostre ben baix, fetes amb estructura metàl·lica, amb poques finestres petites i discretes i utilitzant pedra de Begur. Els merlets s'haurien de traslladar a la plataforma superior, on també hi hauria les ulleres de llarga vista i el telescopi. L'ascensor quedaria dins i no es veuria des de fora. D'aquesta manera, mirat de lluny, tindria un aspecte molt semblant a l'actual i el símbol begurenc s'hauria conservat.

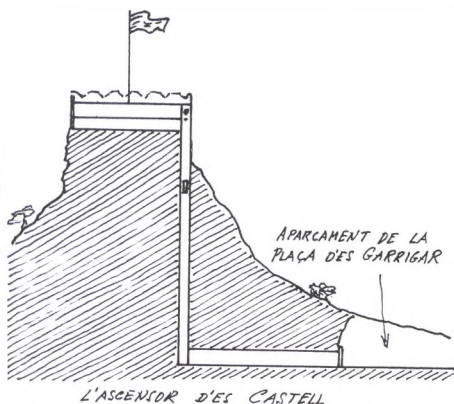
D'altres amics, contràriament, m'han dit que són partidaris d'aprofitar les restes del castell per fer-hi un mirador modern. S'han adonat que, durant tot l'any, portaria molta gent al poble. Als uns i als altres els agraeixo la seva opinió i que me n'hagin parlat. Algun ja s'hi veia "repassant" les banyistes de la platja de Pals amb el telescopi.

De tots els comentaris que he sentit, n'hi ha un que és el més original i pràc-

tic. És el de l'amic Pere Manera. Havia d'ésser ell qui amb el seu tarannà expansiu i simpàtic em digué: "noi, t'has descuidat d'una cosa molt important en això de l'ascensor del castell. T'has descuidat de posar-hi un tobogan per baixar. Aquest tobogan hauria de portar directament a la plaça".

No hi ha dubte que, a la plaça, l'arribada dels visitants del castell a gran velocitat, després de recórrer el trajecte sinuós del tobogan al llarg de diversos carrers, seria tot un espectacle, el qual, probablement, atrauria més gent al poble que no pas la contemplació del grandios panorama que s'albira des de dalt del nostre mirador.

VALENTI FIOI

- NO PUL SEURE, NOI. ES TOBOGAN M'HA ENCETAT ES CUL.

Per a tots els que foren nostres amics

El cel roman despert
i mentre perd el blau,
els estels s'il·luminen,
la fosca neix
i s'endinsa
cobrint-nos de serenor.

Desperta,
la lluna creix,
s'adreça del seu llit
escampant raigs de plata
sobre una mar en calma.

I en aquesta quietud
la brisa i l'aigua
enllacen llurs cants
fent dolça melodia
pel repòs de l'esperit.

De sobte,
esglaiat
em desperto:
somniaia en l'ahir.
Veia cares somrients
amb alegria despresada
d'amics que fan camí
cap a l'infinit.

La mirada se'm perd
per l'immens horitzó
i callat em retrobo
sóc feliç, no tinc por.

PERE R. DARNÉS

Amb el cor obert

Caldria ser
com aquell
mai vell
calmós mariner
de noble mirada
sempre afermada
lluny, dins la mar
tot volent esbrinar
qui sap si el color
d'una nova tardor.

O per què no
un tossut pescador
rústec de pell
net de cervell
que cerca el que vol
amb cura, tot sol
aferrat al timó
i guaitant l'horitzó
esperant el senyal
d'un nou temporal.

I com ells
poder escoltar
en un mar callat
i el cor disposat
el dolç cantar
dels ocells
que de terra endins
s'escampa pels pins
fent-se'n ressò
de llur cançó.

Ja de nit,
amb sa solitud
i suau quietud,
sense un crit,
mirar el cel blau
i seguir un estel
al creuar pel cel
tal com s'escau,
desitjant porti llum
a on hi manca pel fum.

PERE R. DARNÉS

Som la Gent Gran

Gent Gran que es diu de nosaltres
o de la Tercera Edat de vosaltres!
És la veritat, potser.
Una evidència? No ho sé.
Sí! Els nostres cabells,
abans rossos o vermells,
negres o castanys,
amb tots els anys
han esdevingut
d'argent o han caigut.
En altre temps, la nostra fortesa
era massa força;
els nostres braços i cames
avui en fallen de vegades.
Els nostres ulls ara, no són més
com aquells de les àguiles.
Hi ha dies que som melanconiosos
pensant en els amics joiosos
que ens han abandonat pels cels
a veure de prop els estels.
Pels nostres fills, és l'estació
primaverenca,
i de la nostra vida, ja la tardorencia.
Totes aquestes coses,
les nostres deficiències,
ho sabem
i no us neguem.
Però hi ha una certesa:
al nostre cor, la grandesa.
Tenim un cor
ple d'amor
i el cap ple d'il·lusions.
Però! Pels nostres minyons,
som la Gent Gran.
És clar que som la Gent Gran.

RICARD VANEUKEM

El Mar

Jo, un dia
el mar el vaig veure tan blau,
amb cara de babau,
que em vaig posar trista,
i el mar em va dir...
vull ser groc i no pas blau.
I el cel li contestà
jo sóc blau i no sóc babau.
Doncs jo tampoc sóc babau,
va dir el mar.

SÍLVIA MESTRAS i ABELLAN
Primer premi segon curs, escola
Vedruna, de Palafrugell.
Estil PROSA.
Diada de Sant Jordi 1998.

Ses fonts de Begur

Avui, la d'Esquinça

Aquest podria ser l'article d'introducció d'alguns altres on intentaré parlar de les fonts que hi ha o hi havia al terme municipal de Begur.

Dos amics de Palafrugell, en Josep Banyeres i en Joan Massoni, ja fa temps que es dediquen a buscar les fonts existents i desaparegudes de les nostres rodalies, i m'han demanat que els informés i els acompanyés a les que jo conec de Begur. En compensació m'han ofert el resultat del seu treball amb la finalitat de fer-ne tema per Es Pedrís Llarg. Crec que pot ser interessant donar a conèixer i reviure el record de les nostres fonts.

Hem llegit i sentit a dir moltes vegades que l'aigua és un bé escàs i preuat per a tothom, però amb més certesa que ho és per a Begur, terra de secà evidentment, encara que actualment ja no recordem els inconvenients i penúries que en certes èpoques passà el nostre poble i que gràcies a Déu i als que se'n responsabilitzaren als anys seixanta d'aquest problema es va solucionar portant l'aigua corrent. Què seria Begur sense aquesta meritòria obra? Vagi la bona intenció d'aquest escrit com a penyora d'agraïment als que es desvetllaren per aconseguir aquesta riquesa.

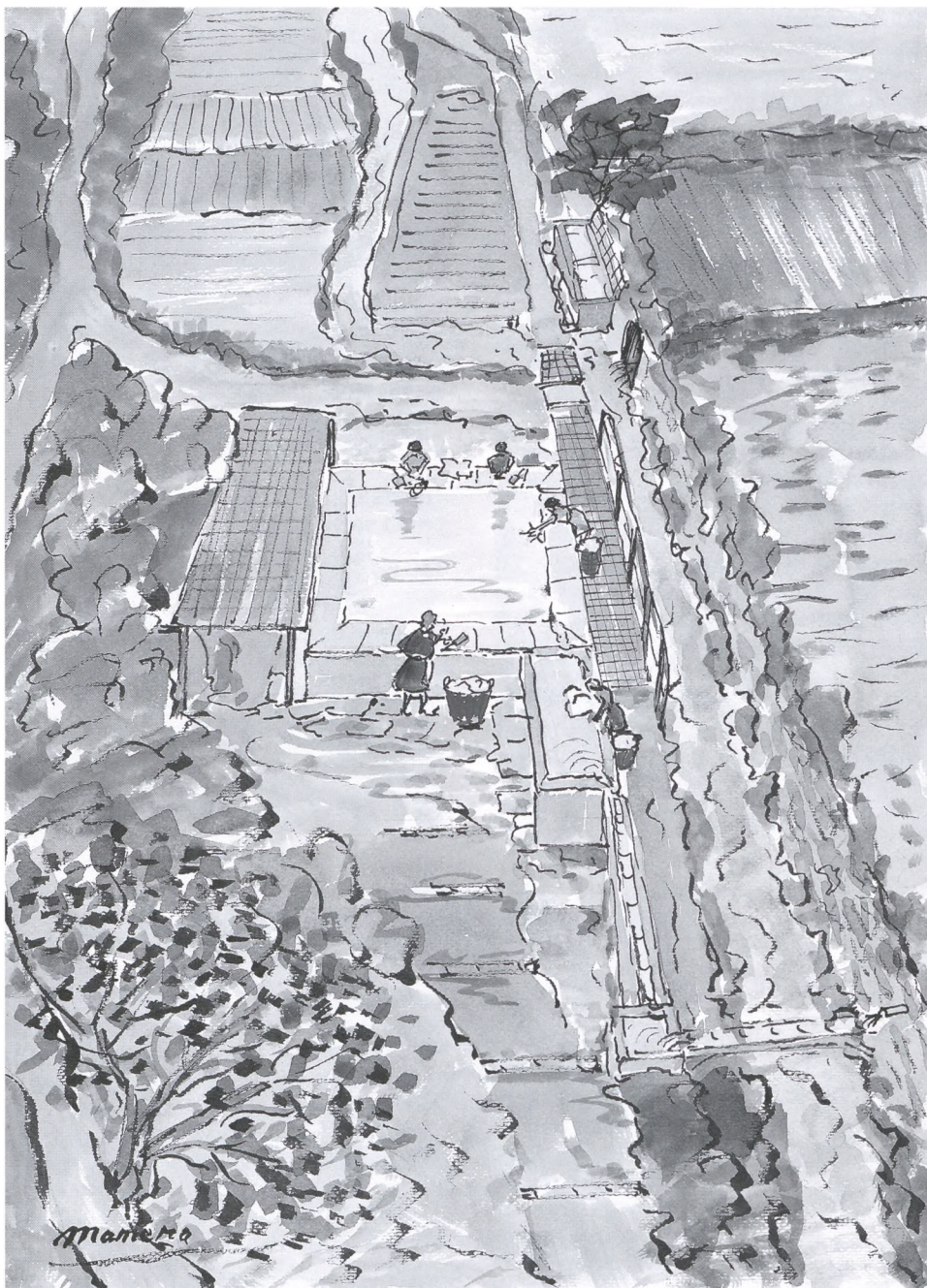
Seguint amb el tema de les fonts, és ben sabut que a Begur n'hi havia bastants, segons diuen els amics de Palafrugell, és dels termes on n'han trobades més, potser perquè era on feien més falta. Junt amb la informació també m'han donat fotografies que ells han pres i que segurament procurarem anar acompanyant amb els propers escrits, sempre que l'espai que ens concedeixi Es Pedrís Llarg ens ho permeti.

Les fonts han perdut el seu valor intrínsec i essencial a causa del progrés de què gaudim. Els caçadors, els bosquetans, el poble en general hem deixat de prendre'ns seriosament les fonts, ja no les necessitem com abans, i conseqüentment han desaparegut els camins que hi menaven. El cotxe, el butà, la nevera portàtil ens són més útils que l'aigua neta i transparent de les fonts, a l'hora d'anar a fer una dinada podem anar on ens plagui prescindint-ne totalment.

Aquesta realitat l'aplico avui a la font d'Esquinça i al seu popular safareig. (Al moment d'escriure Esquinça he tingut els meus dubtes, per com que segons diuen és un derivat d'esquinçar (ROBA), em sembla que ja ho he fet bé). Doncs aquesta font és la gran oblidada, segurament que si pogués parlar ens

retrauria el poc agraïment i el menyspreu que li hem donat després de tants i tants anys d'haver-nos regalat les seves generoses servituds. Abans de poder gaudir de la sort de tenir a casa el servei de l'aigua municipal, gairebé tota la gent del poble acudia un moment o altre a rentar la roba a Esquinça, era un lloc molt bonic i respectat, l'Ajuntament procurava mantenir-lo net i les dones que se'n servien tenien cura que fos ordenat, l'aigua que brollava de la font corria conduïda per una regana fins al safareig d'esbandir, seguidament venia el safareig gran on es rentava la roba,

un tros més avall n'hi havia un altre que era exclusivament per rentar la roba dels familiars morts, estava tancat amb clau amb una reixa i per servir-se'n s'havia de demanar permís a l'Ajuntament. Recordo que de petit hi anàvem amb la colla d'es carrer de Vera, i, aprofitant que no hi havia ningú en aquella hora calorosa de les quatre de la tarda de juliol i agost, practicàvem el nudisme integral banyant-nos a l'aigua transparent i fresca del safareig petit. Doncs bé, no cal que us digui que en aquest lloc tan emblemàtic del passat begurenc, ja no s'hi pot anar, els ca-

mins que hi portaven estan plens d'esbarzers i ja és impossible arribar-hi i certament és una llàstima perquè és un paratge molt bonic.

He estat buscant fotografies i no n'he pogut obtenir cap, però tinc la sort de comptar amb l'amistat d'en Pere Manera, que és un gran coneixedor d'Esquinça i com que dibuixa molt bé m'ha fet aquests apunts tan bonics com

realistes que acompanyen aquest escrit.

Abans d'acabar voldria deixar escrit que seria molt bonic recuperar aquest i altres llocs dels voltants de Begur que són reflex de la modesta història del nostre poble.

Que passeu un bon Nadal.

J. C. RIERA

Begurencs

Francesc Mascort i Marquès

Francesc Mascort i Marquès nasqué a Begur i marxà a Cuba de ben jove. Allà visqué i treballà a casa del seu oncle, Joan Marquès i Ferriol, aquest també fill de Begur. Es casà amb Maria Marquès Herrera, de disset anys, cosina germana seva, ja que era filla del seu oncle Joan. Aquesta noia era natural de la ciutat de Consolación del Sur, província de Pinar del Río. Mascort li doblava l'edat. D'aquest matrimoni nasqueren a Cuba els seus fills Elio, Cèsar i Estela. Es guanyaren la vida comerciant i venent a l'engròs. Retornaren a la Península i concretament a Begur cap a l'any 1920. Abans morí el seu oncle Joan. Amb ells també vingué la seva sogra Mercedes Herrera. En aquest viatge de retorn, desgraciadament emmalaltí i morí el seu fill Elio, però les gestions del seu pare donaren fruit i pogué ser enterrat a Barcelona. Aquest viatge de retorn fou efectuat en el vaixell Pau Claris de la Naviliera Teyà que cobria el trajecte Península, Cuba, Puerto Rico, Amèrica Central i Amèrica del Sud. A part d'aquest buc, també amb els vaixells Roger de Flor, Roger de Llúria i Maria (aquest darrer portava el nom de la muller del Sr. Teyà). En aquells anys fou un dels pioners del turisme a Begur, ja que es va fer construir els primers edificis i jardins d'Aiguafreda. Per altra banda, Mascort comprà el mas Forné de Mont-ras i l'explotà durant uns anys, després el vengué i comprà a la família Forgas el mas Matilde, actualment ocupat pel seu fill Cèsar i família.

Home polifacètic, estudià dibuix i l'art de la ceràmica a la prestigiosa fàbrica Corominas de la Bisbal. A la seva casa de Begur del carrer Clos i Pujol, es construí un forn i fabricava figures de pessebre. Recordo les més boniques: el mas d'en Pinc i el caganer, que actualment està de moda, amb barretina i calces avall. Les que no sortien bé

les tirava a sota can Manyé i els nois en sortir del col·legi les recollíem. No hi havia casa que no en tingués. Aquesta feina la compaginava amb les feines del mas. Seria interessant d'agrair que si algú en tingués i en volgués fer donació o simplement deixar-les en dipòsit, ho pot fer a través de l'Arxiu Municipal.

Mascort, amant de l'arqueologia, jo el recordo assegut al menjador de casa meva parlant d'això o de la llunyana Cuba amb el meu pare. En aquestes converses algun dia s'hi apuntava el seu comú amic Salvador Rauric.

Mascort, home artista, escriptor i poeta, a la mort de Rauric, tocat per la se-

va fibra poètica, li dedicà un article a l'únic diari de Girona d'aquells temps *Los Sitios de Gerona*, del qual em permeto copiar unes ratlles: "La Parca acaba de llevarse, a uno de los miembros de la Real Academia. El Sr. Salvador Raurich, hijo adoptivo de Bagur, acaba de dejarnos. Pocos hombres como él, tan estudioso, amante de la creación, pocos con tanto amor, han contado sus bellezas. Como arqueólogo descubre el monumento funerario de Torrent, siendo un incansable investigador de los primitivos pasos humanos sobre la Tierra. Amaba con delirio su Bagur querido y en su quinta tenia instalado un observatorio astronómico rodeado de pinos, romero, retamas y tomillos..."

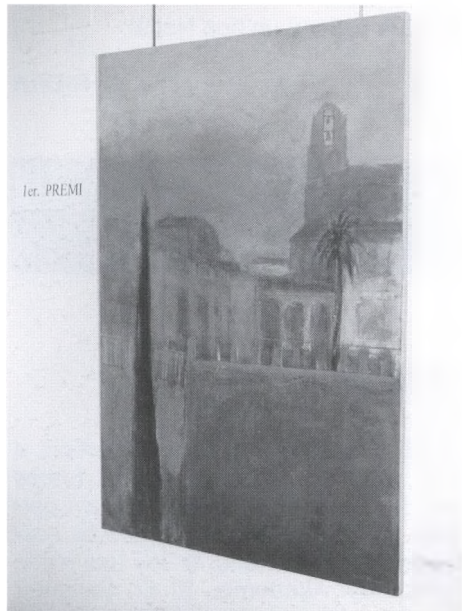
Envià articles seus al setmanari *El Baix Empordà* i al periòdic *Las Noticias de Barcelona*, fins al punt que la direcció d'aquest rotatiu li proposà ser-ne corresponsal, cosa que ell rebutjà. Morí a Begur l'any 1950. Quan Josep Pla vingué a Begur a donar el condol a la família, ja que els havia unit una bona amistat, la seva vídua, Maria Marquès, lliurà a Pla tots els papers i articles que havia escrit, entre ells el diari seu i de la família en què explicava dia a dia els fets ocorreguts a Begur durant els tres anys de la Guerra Civil. Segurament li devia deixar escrit com la seva sogra elaborava a mà cigars purs, ja que ho havia après a Cuba, i que després els intercanviava per comestibles.

Aprofito *Es Pedris Llarg* per donar les gràcies als seus fills Cèsar i Estela Mascort, ja que sense la seva col·laboració no s'hagués pogut fer aquest article sobre el seu pare, home que fins i tot sabia hipnotitzar. Així fou Francesc Mascort, popularment conegut per Falaios.

FRANCESC DE SON MOLAS

Dolors Rusiñol d'Olot guanya la XIII edició del concurs d'Arts Plàstiques de Begur

Imatge de l'obra guanyadora, de Dolors Rusiñol.

El Centre Cultural Escoles Velles de Begur ha organitzat novament el tradicional concurs d'Arts Plàstiques "Begur un tema per artistes". Enguany s'ha celebrat, ja, la XIII edició, prova inequívoca que el concurs està en una etapa de plena consolidació. Com ja és habitual la participació fou molt notable -37 obres- i l'origen geogràfic dels artistes ben divers: d'arreu de Catalunya, i fins i tot, d'Anglaterra i de Suïssa.

El jurat de la present edició estava format per: Glòria Bosch, directora del Museu d'Art de Girona; Jaume Fàbrega, periodista i crític d'art, i pels artistes Jordi Gispert, Robert Manera i Marcel Martí. El veredicté emès pel jurat, que va destacar la important qualitat de moltes de les obres presentades, fou el següent:

1r. Premi: Dolors Rusiñol Masramon d'Olot, amb l'obra "Begur" i tècnica mixta.

2n. Premi: Pedro Rubio de Ripollet, amb l'obra "Begur" i tècnica mixta.

3r. Premi: Clara Miravet de Castellar del Vallès, amb l'obra "Mar i terra de Begur" i tècnica acrílica.

L'exposició va estar oberta des del 8 al 20 de setembre. Posteriorment, i fins

a l'11 d'octubre, la Sala municipal acollí l'obra de l'artista begurenca Sònia Fernández.

La masia, un temps

El proper dia 5 de febrer s'inaugurarà a la Sala d'Exposicions del Centre Cultural Escoles Velles una interessant exposició que, sota el títol "La masia: un temps", organitza el Museu d'Art de Girona i la Diputació. Amb aquesta exposició es pretén recordar un temps, el temps en què les masies existien i funcionaven com el que eren: centres de grans explotacions agràries. Amb el pas del temps, les architectures s'han desenvolupat, han canviat de fesomia, de grandària... i s'han convertit en masies: el lloc on resideix la família de pagès i on es concreta tota la producció del mas.

Partint d'aquestes premisses, l'objectiu de l'exposició és cridar l'atenció de l'espectador sobre el tema, recalcant-ne els conceptes bàsics però amb la necessitat de la seva implicació. Quan aquest espectador aconsegueixi traspasar la barrera dels tòpics, s'adonarà que la masia tingué una evolució lògica del temps donant un sentit a un cicle històric ja conclòs. Avui dia, la masia inicia un nou cicle, mecanitzant-se o adherint-se al sector terciari, però en tot cas perd el seu doble objectiu inicial: allotjament i centre d'explotació agrària.

Els quadres, objectes, cites... d'aquesta exposició ens ajuden a viatjar a través d'un temps, el temps propi de la masia.

L'exposició romandrà oberta des del dia 5 al 21 de febrer.

D'esquerra a dreta: Carles Arnau, Lluís Costa, i els membres del jurat Jaume Fàbrega -llegint el veredicté-, Glòria Bosch, Jordi Gispert i Robert Manera.

Nadal

Nit de Nadal

Nit de Nadal, nit bella i santa,
en què tot prega, adora i canta.
Nit de records i enyorament.
Nit de Nadal, nit santa i bella
en què és una arpa cada estrella
i és un concert el firmament!
Mentre a l'Infant i al vell somriguis,
mentre ta humil llegenda diguis,
nit de Nadal, beneïta siguis!
Nit de Nadal!

APEL-LES MESTRES

Bones festes de Nadal
Ajuntament de Begur

